

PROSJEKTKOKERI

Kompetansesenter for søknadsskriving

Leder: Lennart Fjell
Sekretær: Ann Evy Duun

Internasjonal kulturkraft

Introduksjon ved Lennart:

Regionale kompetansesentre for søknadsskriving kan være en vei å gå. Eksempler på innspill som har kommet som et ledd i å vurdere opprettelse av regional kompetanse knyttet til søknadsskriving i Trøndelag:

Nettverkssøk

- Ønske om å besøke internasjonale «kollegaer» som del av nettverksbygging og erfaringsutveksling
- Pitching av ideer
- Finne rett program
- Rådgiving ifht omfang, avgrensinger og rapportering
- Økonomisk medfinansiering lokalt og regionalt
- Kopling mot samarbeidspartnere – gjerne offentlige med forutsigbar innsats
- Rolleavklaringer – oversikt - hvem har ansvar for hva i Norge (kontaktdeskoversikt)
- Oversikt søknadsfrister
- Oversikt over prosjekt som har fått støtte, gode eksemplar
- Tid til å skrive søknad - søknadsskrivinga kjem på toppen i små organisasjoner som treng tida til kjernefunksjonene
- Møterom, lokaler, enkelt mottaking og gjerne helsing til gjester fra ulike samarbeidsland / prosjektsamlinger
- Behov for å diskutere resultat og eventuelt publisering

Erfaringer rundt bordet:

- Første gang man skal lage søknad, kan spørsmålene i skjemaene virke veldig like. Søknadsbehandlerne har en annen måte å lese på, de kjenner ikke vår organisasjon og våre omgivelser.
- Ulike søknader krever ulike måter å jobbe på.
- Kreativt Europa: omfattende søknad, kontrollspørsmål for de ulike partnerne. Tilbakemeldingene er konkrete, men noen ganger motstridende (ulike som leser søknadene)
- To utfordringer:
  - Å gjøre seg selv og prosjektet forstått
  - Å skrive søknad
- Tips: Viktig å bruke beskrivende språk, utbrodere i tillegg til å være konkrete (Creative Europe), i andre program ønsker de mer konkret språk (spes de som behandles i Norge). Kanskje må man se an hvor søknadene behandles?
- De som har benyttet eksisterende aktører oppgir at de har fått svært god veiledning og hjelp (eks SIU, Kulturrådet)

Trenger vi kompetansesentre, og er kompetansesentre riktig vei å gå?

- Hvorfor trenger vi kompetansesentre: Vi trenger ett sted å forholde oss til, vi har mange nasjonale aktører som tilbyr sin kompetanse. Begrensning: skal det dekke alle programmene? Er det vi som har for stor respekt for de nasjonale kontaktpersonene?

Skal man regionalt ha kompetanse om alle program og søkerkompetanse er dette krevende. Kanskje vi bare skal styrke de eksisterende aktørene.

- Hva skjer hvis mange ønsker å utforske de internasjonale mulighetene, har de eksisterende strukturer tilstrekkelig kapasitet. SIU beskriver at kapasiteten i dag er dekkende, og mener de eksisterende aktørene må benyttes.
- Gledelig at Kulturrådet signaliserer at de ønsker å drive mer «utadrettet» mot regionalt og lokalt nivå.
- Ulikt hvor store ressurser de ulike fylkeskommunene har, men mange fylkeskommuner guider kommuner til riktig program og støtter søknadsprosesser. Denne kompetansen bør bygges videre og det regionale leddet bør styrkes.
- Regionkontorene i Brüssel evt. i samarbeid med KS-kontoret der, kan utnyttes bedre!
- **Behov for samordning av de nasjonale aktørene som jobber inn mot de ulike støtteordningene. Gladmelding: noen av de nasjonale aktørene har (i dag) startet dialog for å bedre sin kompetanse om hverandre, slik at de også kan veilede til riktig program.**
- Hvorfor søker så få? Mange ordninger har en relativt lav innvilgelsesprosent. Det er risiko for at man ikke blir tildelt midler, viktig å være tydelig på dette men også tydeliggjøre at dette er en investering; synliggjøre hva man lærer i søknadsprosesser.
- I prosessen med søknadsskriving oppstår det ofte mange positive bi-effekter; kompetanseheving, nettverksbygging m.m. Dette må kommuniseres godt, slik at myten om den «svært kompliserte søknadsprosessen» ikke bidrar til færre søkere. «Branding» av internasjonalt arbeid og mulighetene det gir.

Kompetansesenter for søknadsskriving; Skal dette gjelde kun kultur eller alle sektorer?
Finnes mange tverrsektorielle prosjekter.

Felles digital inngangsport:

- Utfordring; vet hva målet er og med hvem, men det er vanskelig å vite hva som er riktige støtteprogram. Vi mangler kanskje noen med «helhetskompetanse» på de ulike ordningene, som kan guide søkere til riktig program.
- Løsning: Vi trenger en hjemmeside: en veg inn! Kan være krevende å vite hvor grensen for hvilke ordninger som skal inn i kulturperspektivet. Kanskje bør denne vegen inn omfatte alle sektorer? Forslag om at denne er for alle sektorer, men bruke valgmuligheter videre for å velge tema. Forslag om at de nasjonale aktørene samordner seg og prioriterer en opprettelse av en slik portal, evt forsøksordning. Må være mulig å krysse av for flere tema før man veiledes i riktig retning mht aktuelle ordninger.
- MÅL: finne riktig program
- Innhold:
  - Samlet oversikt over alle søknadsfrister/kurs
  - Hvem kan du kontakte i de ulike programmene
  - Informasjon om programmenes innretning.
  - Gode eksempler/Best practice
  - Partnersøk/søk etter partner 2
- Portalen nå innrettes på en måte som stimulerer til tverrsektorielt arbeid, ikke «silotenkning».

Selve søknadsskrivingen

- Gå på kurs, få veiledning. Kanskje bør kursene utvides til 2-dagerskurs med case? En feil mange gjør er at de har et for kort tidsperspektiv. Man bør søke, få tilbakemelding, forbedre og søke på nytt. Kanskje bør målet være å få støtte innen 2-3 søknader?
- Vi må ønske oss flere kurs!

- Mange kommuner har lite ressurser til å skrive søknader, noen bruker eksterne aktører. Men det beste er ofte å søke selv! Flyktig kompetanse, viktig å bygge kompetanse i egen organisasjon.
- Kunne kompetansen om søknadsskriving vært plassert i et ressurscenter? Ulikt hvordan fylkeskommuner og evt. store kommuner gjør dette i dag. Interkommunale samarbeid på området finnes også.
- Mange har gode erfaringer med å være partner først, og på den måten heve sin kompetanse for så å være leadpartner selv senere. Det er stor forskjell på å være partner og leadpartner.

Formidling:

- Fra fylkeskommunene: Hvordan skal vi nå kommunene med denne tematikken? Dette bør vi ta konkret tak i framover. Bruke regioner/regionråd? Kan KS brukes for å synliggjøre mulighetsrommet i det internasjonale perspektivet innen kultur ovenfor kommuner og fylkeskommuner? Kommunene har ingen kontaktperson på internasjonalt arbeid, og da blir det tilfeldig hvem fylkeskommunen når med informasjon om dette. Kan det ordnes oversikt over kommunale kontaktpersoner på internasjonalt arbeid? Kan servicetorg i de ulike kommunene ha oversikt over hvem dette er? Dette må tas tak i lokalt.